

[Arne Bjerregaard]

Det glæder mig selvfølgelig, at hr. Ivar Hansen er helt klar på, at alle de forslag, som venstre har gennemført, var så gennemtænkte, at de ikke skulle revideres. Det gælder efterlønsordningen, den sociale bistandslov og mange andre store ting, som man har gennemført. Så vidt jeg erindrer, har der været masser af ændringer i den sociale bistandslov, men hvem var det, der ville have den igennem? Var det ikke venstre?

Selvfølgelig kunne vi finde mange andre ting, men tiden tillader mig ikke at opremse alle de forslag, som venstre har været med til at gennemføre, og som har måttet revideres. Det er sådan set en naturlig ting, og det skal jeg ikke klandre dem for. Jeg siger bare: det er lidt mærkeligt, at man står og siger: vi går aldrig med til at gennemføre noget, som vi ikke er 100 pct. sikker på er i orden. Så må man i alt fald kigge på sin egen fortid først.

Hr. Hagen Hagensen sagde, at det ikke var et større beskatningsgrundlag, vi skulle have for at ophjælpe samfundet. Vi skaber ikke noget større beskatningsgrundlag efter dette og udskriver ikke større skatter. Det er ikke meningen. Men det, som de konservative foreslår, er en lempelse af beskatningen på op mod 4 mia kr., og hvis man fastholder, at man vil styrke statsfinanserne, kan jeg ikke se andet, end at de 4 mia kr. må overføres til besparelser. Altså: forhøj besparelsesbeløbet, hvis der skal være nogen realisme i talen her i dag!

At jeg så måske ville have sagt det samme som de konservative i dag, hvis vi havde været i opposition, erkender jeg. Det kunne ske, sagde jeg, men jeg siger også, at det var en decideret opportunistisk tale, jeg så ville have holdt, og ikke en realistisk.

Flygaard (DR):

Som det også fremgår af betænkningen, vil retsforbundet stemme for ændringsforslag nr. 1, 2 og 4 og stemme imod ændringsforslag nr. 3 og 5, og vi vil da gerne gøre den bemærkning specielt til venstre og de konservative – måske i særlig grad til venstre – at dette minder lidt om en svingom, hvor teksten lyder: »Hen te' kommoden og te'bavs igen«, for først skulle man have 17. alm. vurdering, og så skulle man have kontantvurdering, og nu må jeg nærmest forstå det derhen, at man slet ingenting skal have, for nu

er der pludselig alt muligt mellem himmel og jord i vejen.

Jeg vil gerne sige, at retsforbundet har ud fra et socialt anstændigt synspunkt anlagt den vurdering, at man kan ikke gennemføre en lovgivning som den pågældende, uden at man deler sol og vind lige, og det vil klart efter retsforbundets opfattelse sige, at der skal finde en vurdering sted såvel af aktivsiden som af passivsiden.

Retsforbundet hilser det også med betydelig tilfredshed, at man nu får årlige reguleringer. Jeg forstår for så vidt godt, hvis man fra centrum-demokraternes side ikke er særlig interesseret i at få disse årlige reguleringer, for så mister man jo nok muligheden for i hvert fald hvert 4. år at lave en forfærdelig larm, i hvert fald hvis priserne viser blot en vis opadgående tendens.

Der er ved denne forhandling faldet nogle bemærkninger om kontantvurderingen og socialindkomsten, og i den anledning vil jeg gerne gøre et par bemærkninger.

Hvis det er således, at man synes, en kontantvurdering er en rigtigere vurdering end den, man har for øjeblikket, og det synes retsforbundet for eksempel, må det være en ganske logisk konsekvens, at det også får indvirkning på socialindkomsten, således at de formuegrænser, man har, bliver opgjort på en rigtigere og mere retfærdig måde, end tilfældet er for øjeblikket. Så er det i denne forbindelse for så vidt et underordnet synspunkt, at man måske burde have gennemført en fradragsreform i stedet for et socialindkomstbegreb. Men når man nu ikke her og nu kan komme igennem med det, må man have socialindkomsten, og så må man se at få den gjort så god som overhovedet muligt, og jeg tror også, at kontantvurderingen i så henseende vil vise sig at være en fordel.

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Det er jo, jeg havde nær sagt »som sædvanlig«, et mageløst betækningsbidrag, fremskridtspartiet har ydet, og endnu mere mageløst er det jo, at venstre og konservative så kritiskløst har kunnet tilslutte sig dette betækningsbidrag.

I det hele taget er det, i hvert fald for mig, en smule forstemmende at se, hvordan oppositionens korsriddere for kontantvurdering er